

VRAPČIJA KRV

Gravira na porculanu

Po koji, evo, put trule ti razgovetni zakoni
Njihova trulež mahnito je opšte obnavljanje
Proces koji se najbolje oseća
U šupljim kostima krila.
Spolja, to je ona velika praznina prostora
I dokaz da je fizika večna zatvorska priča.
Ali, tamo gde su zgusnuti kalcijum, dah posrkan
S rosom na trnju, vlatima ili preobraženim sečivima, osein,
I drugi sastojci od svetla zaklonjene skeletne čipke
Nahodi se konačna i privlačna caklina, samopovređujuće ogledalo.

To je lažna rupa na tlu, to je smrtni tanjir, usudna
I dotrajala porcija sjaja koji se reprizira uvek
Kao tišina, nemo bezakonje, pričino glatko dno.
I kad se od sebe stušti, ustremi i oslobodi,
Nenameran i hitar, blistavo gladan i krt
Kao mrve prisvojenog sveta udrobljene u Raj,
Taj mlaki pasus
Između Priče i rešetaka
Upravo ovako odjekne i tresne, kao mrlja, priziv
I prilog neizbežne interpunkcije, pobednički nečitak
Van jata i gravitacije. Tek tu da dozna znak.

Kad kroz raspali pupoljak, rasuti, spljeskan kljun
Izviri topla nit crvenog, vrelog mastila
I niz obode i mutnu gleđ poteku ishod i potpis
Prići će odasvud beskrilni, stameni zakonodavci,
Posuti biber i so i razjasniti ceo slučaj.

KASNO USTAJANJE, NA PRIMER

*Trudio se, ne trudio
Ipak si se probudio
I kao beskrilni stršljen
Tražiš taj vratni pršljen
Toliko mnogo čaršava
Jastučnica i gluvoće u naborima,
Duvanski dim, šiprag u mulju ćutanja
A gle, kraj tebe krastave odaliske
I sok iz njene šupljine
Rastvor trine, trunja i lišća.*

*Pljusak, ko mlaki mermer
Traje još u očima-spomenicima,
Ti tako miran u rupi, oprosti, bunaru
Vazduh je suva omča, pljuvačka tek se rađa
Sad ćeš čekati svoju Dragu, da se svuče,
Do smrti, da se opruži balvanica
A iznad očiju vaših ni lukovi, ni svodovi
U istovetnoj duplji dodiruju vam se godovi
Zamišljeni i bivši, naduti od praznine
Ovo je zasluženi predeo od bunila i krevetnine*